

Fotografija susidomėjau iš būtinybės. Jau seniai dalyvauju folkloro ansamblio „Pulkelis“ veikloje, o prieš trejus metus netikėtai nebeliko kam fotografuoti mūsų pasirodymų. Turėjau veidrodinį fotoaparata šeimoms šventėms bei kelionių išpūdžiams fiksuoti, tad prispyrus bėdai ėmiausi ansamblio fotografo pareigų. Bet kaip tai daryti tinkamai? Juk iki tol mūsų koncertų nuotraukos buvo labai profesionalios...

Kad bent kiek nors išlaikyčiau „lygį“, ėmiau skaityti knygas, pirmiausia, patarimų, apie tai, kaip fotografuoti ir apdoroti nuotraukas. Darėsi vis įdomiau. Patarimų knygas ėmė keisti knygos apie fotografijos istoriją, jos filosofiją, kritiką. Mane ėmė dominti fotografijos esmė ir tai, ko aš pats iš jos noriu. Prasidėjo nuostabus atradimų laikas.

Viena iš mano mėgstamų temų – fotografuoti niekuo neišsiskiriančius, kasdienius, todėl tarsi nepastebimus objektus. Susiformavus galingiems debesims, atslinkus rūkui, pakeitus įprastą žiūros tašką jie tarsi atsiduria kitoje erdvėje. Dėl to bjaurūs, kadaise apleisti betoniniai blokai, apgaubti „Žiedų valdovo“ filmams būdingos nuotaikos, tampa „**Stounhendžu**“ arba, jei norite, „Užkeiktaisiais vienuoliais“. Didžiulis baltas debesis, kybantis už monolitinio daugiabučio langų pavirsta aukštaisiais „**Himalajais**“. Kaminėliais apkaišyti neišvaizdūs garažai – tai „**Katakombos**“, už kurių sienų verda paslaptingas gyvenimas. Vieninteliai nežinia kur vedantys „**Laiptai**“ nufotografuoti ne Panevėžyje. Ir paslaptingas „**Namas**“, ir gigantiškas „**Medis**“, ir dujotiekio tiltelis – žydintis, kažin kur galintis nugabenti „**Teleportas**“ – mūsų aplinkos objektai. O į „**Baltą kvadratą**“, turbūt žvelgiate kiekvieną vakarą pro savo buto langą. Aplinkui pilna stebuklų, tereikia atidžiau išžiūrėti, įsisvajoti.

Mindaugas Juzokėnas

Gimiau ir užaugau Bernatonių kaime. Panevėžyje lankiau dabartinę J.Balčikonio gimnaziją. Studijavau Vilniaus pedagoginiame universitete istoriją ir politologiją. Dešimt metų dirbau žurnalistinį darbą – „Sekundės“, vėliau „Panevėžio balso“ dienraščiuose politikos naujienų bei budinčiuoju redaktoriumi. Vedžiau laidą „Nevėžio radijuje“. Prisidėjau įkuriant ir redagavau naujienų portalą aina.lt. Vėliau susidomėjau reklama, galop duoną ėmiau valgyti iš prekybos. Tačiau poreikis kurti niekur nedingo – jau bene septynerius metus nuolat rašau Panevėžio kultūros ir istorijos žurnalo „Senvagė“ skaitytojams, jame publikuotos ir mano nuotraukos.

Pernai portalas paninfo.lt surengė grupinę virtualią fotografijų parodą „Kai sustoja laikas...“. Tuomet savo darbus viešai parodžiau pirmą kartą.

„**Įsisvajojimai**“ – pirmoji spausdintų mano fotografijų paroda.

Už pagalbą ją rengiant parodą esu dėkingas bičiuliui fotomenininkui Evaldui Ivanauskui bei
UAB „Amalkeros leidyba“ žmonėms.

